

Deputatul „Eu, personal” n-o să ajungă senator!

VOCEA VÂLCII

V-ați prins, dragi cititori, că este vorba despre deputatul Emilian Frîncu, care, în ultima perioadă de timp și-a pierdut busola politică . După eșecul de la Consiliul Județean, cel care s-a botezat singur ca fiind „Mandea de la PNL”, trebuie să facă Față altei bătălii electorale. S-a înscris în cursa pentru funcția de senator de Vâlcea. Deși mulți ar spune că este prematur să discutăm acum despre alegerile uninominale, deja politicienii au intrat în campanie electorală. Iar Frîncu a început campania, în mod ilegal, înaintea tuturor. L-a cuprins disperarea, chiar dacă îl are alături pe liberalul Cristian Buican, singurul politician, care, în opinia mea, va câștiga demnitatea de deputat, fără redistribuire de la centru. Deși nu prea îmi place să mă hazardez, făcând pronosticuri electorale, de data aceasta, o să risc, afirmând că Emilian Frîncu nu va ajunge senator, chiar dacă se dăde ceasul morții și ar fi în stare chiar să treacă la religia ortodoxă (Emilian Frîncu este greco-catolic!) pentru a-și atinge scopul. Iată, cele 3 motive pentru care deputatul Emilian Frîncu n-o să iasă senator:

1. Și-a pus toată lumea politică vâlceană în cap. Din 2004, de când liberalul se crede „vătaful” județului, a reușit să-i scandalizeze pe toți politicienii locali și județeni. A jignit, a amenințat, a urlat, a bătut cu pumnul în masă, s-a bucurat de răul altora, contribuind mediatic la presionarea opiniei publice (a se reaminti odiseea lui Mircea Gutău), iar acum a venit vremea scadenței. Frîncu plătește factura

răutăților ce le-a produs, timp de 3 ani. Ceilalți oameni politici l-au izolat și cel mai bine s-a văzut lucru acesta la alegerea vicepreședinților CJ, dar și în momentul trasării colegiilor uninominale. Din cauza comportării sale publice și șubrezeniei caracterului, nici PD-L și nici PSD nu au vrut săaude vreo alianțăcu el și liberalii și astfel PNL a pierdut un post de vice al CJ. La fel s-a întâmplat și când s-a pus în discuție trasarea colegiilor uninominale. Frâncu a rămas pe dinafară. Și, odatăcu el, partidul a pierdut avantajele unor înțelegeri politice imediate. Degeaba s-a tot tânguit și s-a tot milogit el pe la liderii PSD și PD-L. Colegiile s-au trasat, respectându-se protocolul dintre social-democrați și democrat-liberali, pe criteriile geografice convenite, iar Frâncu a rămas cu buza umflată, fiind nevoit săse reorienteze spre o zonăunde nu este cunoscut decât liberalul Cristian Buican, în umbra că ruia vrea săaccedăîn Parlament. Inițial, președintele PNL a vrut săcandideze în Colegiul Râmnic – Sud, plus localitățile adiacente, care sunt conduse, în mare parte, de primari liberali, acolo unde credea el că are mari șanse săcâștigue, dar ceva l-a speriat. Îl bântuie fantoma răutăților comise Față de primarul Mircia Gutău.

Fiind un împătimit șahist, Frâncu a schimbat tactica. A ales săcandideze pentru un post de senator în Colegiul Brezoi – Horezu, sperând în sprijinul lui Cristian Buican. Numai că , dacă analizezi atent situația, realizezi că Frâncu nu are cum sădevinăsenator. Păi, la alegerile pentru șefia CJ, liberalul a obținut puțin sub 50.000 de voturi. La generale, pentru a câștiga fără săse mai producă redistribuirea, Frâncu are nevoie de 60.000 de voturi. Dacă mai luăm în calcul și absenteismul de la vot, avem o imagine destul de nefavorabilăvătafului liberal. Este clar că Emilian Frâncu mai are nevoie de încă un județ pentru a aduna voturile necesare „promovării”.

2. Relația cu biserica greco-catolică . Ca și în viața de zi cu zi, și aici Frâncu s-a dovedit a fi dual. Deși este greco-catolic, el nu a ajutat cu bani bisericile greco-catolice din județ, După cum se laudăcă a făcut-o cu bisericile ortodoxe. Frâncu nu pierde nici un prilej săanunțe că a mai adus 100 de milioane lei vechi pentru nu știu ce biserică din județ. Nu o face pentru că ar fi un bun credincios sau pentru că -i pasăde vreun lăcaș de cult. Interesul lui este săobținăvoturi. Se știe că oamenii din mediul rural sunt evlavioși și îi apreciazăpe cei ce dau bani la biserici, doar că el minte iar politic. Nu dăbani bisericilor din buzunarul lui, ci din visteria guvernului, iar, mai apoi, Frâncu face aceste gesturi dintr-un soi de ipocrizie. El nu-și ajutăcoreligionarii greco-catolici și îi ajutăpe alții?

3. Războiul cu presa. De trei ani de zile, Frâncu s-a încă pățânat săpunăpresa vâlceană cu botul pe labe, prin presiuni sau prin cumpărarea spațiilor tipografice cu bani puțini. Cu unii i-a mers, cu alții nu. Noi, cei de la Vocea Vâlcii, facem parte din a doua categorie, și plătim scump pentru că nu ne aflăm în grațiile deputatului. Cele 3 miliarde lei vechi pe care le-am primit amendăpentru indisciplină în construcții reprezintădovada că Frâncu și Nicolae au vrut săne închidăgura. Nu au reușit și asta-l sperie. Și pentru că se apropie o nouăcampanie electorală, hărțuirea liberalăContinuă , mai nou fiind reclamați la Parchetul județean pentru că motive

aiurea invocate de el și „locotenentul” său Nicolae. Emilian Frâncu nu a aflat încă faptul că niciun politician nu a câștigat vreun război cu presa și că prejudiciile de imagine sunt încasate de politician, nicidecum de jurnaliști.

Pe lângă multele sale obsesii, Emilian Frâncu are marote lingvistice de care, deși, a citit vrafuri întregi de cărți, nu a reușit să scape, dovedind că a învățat limba română pe sărite, când a avut chef. Concret, Măndel, crezându-se mai nou și academician, s-a năpustit, ca un taifun nimicitor asupra redactorului nostru șef, care, prezent într-una dintre emisiunile postului VTV, vorbea liber despre incompetența guvernului liberal. Emilian Frâncu l-a taxat pe acesta pentru că a folosit adverbul „decât” într-o propoziție afirmativă, uitând, probabil, că, de fapt, el este campionul absolut al profanării limbii române.

Și cum năravul din fire, n-are lecuire, Emilian Frâncu a spus, de multe ori, că noi, redactorii de la VOCEA VÂLCII, ne exprimăm pleonastic. Se poate. Lucrăm, ca orice jurnaliști din lumea asta, presați de timp și este uman și până la urmăinevitabil să ne mai scape erori de exprimare. Dar, când astfel de judecăți de valoare vin din partea unuia care mai are porecla și „Pleonasticul”, chiar că măenervez. Iată dovada: „Este o **răutate malefică** din partea VOCEI VÂLCII ()”. Cele două cuvinte sunt același drac, iar exprimarea este de cacao. Nu am auzit-o, nici în mediul rural. Și mai avem un exemplu. În urmă cu ceva timp, în timpul unei conferințe de presă a cărei înregistrare o avem, liderul liberal Frâncu spus „**Eu, personal, nu cred**”. Eroare, domnule. Este iar pleonasm. Dacă s-a spus „eu”, cuvântul „personal” nu-și mai are sensul. Din două, unul. Este o întărire a afirmației, pleonastică. Nu-l învățăm noi limba română, pe „academicianul” ăsta, nu-i așa? Atotștiutorimea să nu vede bârna din ochiul lui și se dămare înfierând cu mânie proletarăpaiul altuia. Frâncu a mai făcut și alte greșeli în vorbirea publică, pe care le avem evidențiate în arhiva noastră, dar nu vrem să-l umilim într-atât încât să pierdă încă 1.500 de voturi, la alegerile generale. Noi de cine mai râdem, dacă îi spunem unde a greșit?